

عنوان مقاله:

مولفه های الگوی سیاستگذاری قومی، با تاکید بر رهنمودهای مقام معظم رهبری و سیاست های کلی نظام.

محل انتشار:

مجله آفاق امنیت، دوره 16، شماره 61 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

فرشاد پی سوره - دبیرآموزش و پرورش منطقه ۵-هیات مدیره جامعه کردهای تهران-عضو کمیته مطالعات استراتژیک ریاست جمهوری

شهره جلال پور - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی شهرضا

حسین احمدی - استادیار، گروه علوم سیاسی، واحد شهرضا، دانشگاه آزاد اسلامی، شهرضا

خلاصه مقاله:

سیاستگذاری قومی، در کشورهایی که دارای چندین قومیت بوده اند، همواره یکی از دغدغه های جامعه و دولت است. چگونگی این سیاستگذاری ها و الگوی مناسب آن و به صورت خاص، مولفه های تشکیل دهنده این سیاستگذاری، بسیار حائز اهمیت هستند. الگوهای گوناگونی برای این سیاستگذاری وجود دارد که از «هماندسازی» که الگویی برای از بین بردن تمایزات قومی است تا الگوهای تکثرگرای «برابر» و «نابرابر». در این میان برای جامعه ایران که از سده ها پیش، اقوام گوناگون در آن زیسته و ملتی به نام ایران را تشکیل داده اند، سیاستگذاری قومی می تواند مبتنی بر الگوی «وحدت در کثرت» باشد که برای طبیعت ملت و دولت آن سازگارتر و به صلاح جامعه و دولت نزدیک تر است. در جمهوری اسلامی ایران، اسناد بالادستی کم و بیش به مقوله قومیت ها نیز پرداخته اند و رهبران آن نیز همواره بر حقوق اقوام و مشارکت آن ها در امور توجه داشته اند و با در نظر داشتن این دو، مقاله حاضر به دنبال پاسخ به این پرسش است که مولفه های الگوی سیاستگذاری قومی در جمهوری اسلامی چیست؟ و با تحلیل بیانات رهبری و اسناد بالادستی، در پی استخراج این مولفه هاست و آن ها را این ۵ مورد می داند: ۱. دین مداری؛ ۲. وحدت ملی؛ ۳. همزیستی اقوام؛ ۴. وجود تنوع به عنوان یک فرصت؛ و ۵. حق مداری، که هدف اصلی از پرداختن به این ها، ایجاد یک منظومه مفهومی برای رسیدن به سیاستگذاری مبتنی بر «مشارکت» اقوام در تمام شئون کشور است.

کلمات کلیدی:

سیاستگذاری، قومیت، سیاست های کلی، مشارکت، مقام معظم رهبری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1901761>

